

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
5-28 Luglio 2017

Starzenie się: czas pełni, który trzeba odkryć

Podczas Anioł Pański 26 lipca, w uroczystość św. Joachima i Anny, papież Franciszek, skierował do młodych ludzi szczególne zaproszenie, aby okazywali czułą miłość starszym ludziom, wychodząc do nich. Dziś, według danych ONZ, 10% populacji naszego społeczeństwa to osoby starsze, a w 2050 roku będzie to 25%. Nasza cywilizacja przyniosła dobrobyt i postęp w niektórych częściach świata, ale nie wypełniła jeszcze lat znaczeniem, które dobrobyt nadał życiu.

Pandemia ze swoją izolacją ujawniła cichy i często zapomniany, ignorowany lub opuszczony świat osób starszych. W istocie cywilizacja postępu, jeśli z jednej strony przyniosła ludziom korzyści, wydłużając oczekiwaną długość życia, z drugiej wytworzyła poczucie obojętności wobec bliźniego, pozbawiając życie jego najprawdziwszego sensu: relacji. To doświadczenie pokazało nam, że nasza współczesna cywilizacja nie ma kultury starzenia się. A jednak osoby starsze odgrywają najważniejszą rolę w historii i społeczeństwie: są pamięcią ludzkości.

Jak podkreśla Biblia, starość jest dla nas, chrześcijan, błogosławieństwem, ponieważ jest to czas, w którym człowiek osiąga pełnię i jest spełniony. (1 Kron. 29,28). Siła starości definiowana jest przez docenianie osobistej więzi z Bogiem. Osoba starsza jest błogosławieństwem dla członków rodziny, wspólnoty i całej ludzkości

w ogóle, ponieważ reprezentuje wierność w relacji z Bogiem i jest znakiem wierności Boga, skuteczności i wypełniania przykazań Pana. Bóg Biblii wierzy w przyszłość osób starszych (Hi 3, 1), ponieważ ma nadzieję, podobnie jak w przypadku każdego wierzącego, że osoba starsza będzie nadal uczniem, który jest zawsze gotowy do rozeznawania, do spotkania z Panem w wierze, aby odkryć Go na modlitwie, aby jego podróż była wynikiem, a nigdy ostatecznym zakończeniem. Osoba starsza jest świadkiem, skarbnicą przeżywanego wiary, doświadczenia, które staje się mądrym, wartościowym i jakkolwiek delikatnym, mocnym i cnotliwym głosem.

Dlatego wezwaniem naszych czasów jest ponowne oświecenie i docenienie charyzmatu starości, daru Ducha Świętego, który jest udzielany osobom starszym i który nasza wiara pomaga nam zrozumieć i pokochać. Pamiętajmy, że drzewo żyje tylko czerpiąc pożywienie ze swoich korzeni.

Święty Jan Paweł II należy do postaci, które najlepiej potrafiły wyrazić starość jako pełnię i bycie pełnym życia, pokazując ludzkości, że nawet cierpienie i słabość kruchego ciała mogą stać się najwyższym świadectwem wiary. Przemijanie osób starszych nie jest ograniczeniem, ale łaską, jako obraz cierpienia Chrystusa na krzyżu. (2 Kor 12, 9)

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Wydawca

- ◇ Starzenie się: czas pełni, który trzeba odkryć
- Ze Świata ASC**
- ◇ Uroczystość Przenajdroższej Krwi Chrystusa
- ◇ Moje osobiste świadectwo o łasce Bożej
- ◇ Paulina, misjonarka poranków
- ◇ Ufaj w powołaną pracę Boga
- ◇ Zamknięty krąg komunii
- ◇ ASC uznane za ministerstwo azylu
- ◇ Prezentacja książki „Daję Ci trochę mojej siły”
- ◇ Wizytacja Generalna – Region Włochy
- ◇ Jak coś brakuje w moim sercu

Spis

1	◇ Osoby starsze w okresie koronawirusa	8
	◇ Chcemy pisać świętość swoim życiem	9
2	◇ Regionalna Kapituła Wyborcza i rozpoczęcie posługi przez Zarząd Regionu	10
3	Przestrzeń JPIC/VIVAT	
3	◇ NASZE ZANGAŻOWANIE NA RZECZ sprawiedliwości, pokoju i integralności stworzenia	11
4		
5	W Zgromadzeniu	
5	◇ Kalendarz Zarządu Generalnego	12
6	◇ Profesja Zakonna	12
6	◇ Urodziny: świętujmy życie	12
7	◇ Wróćmy do Domu Ojca	12

Uroczystość Przenajdroższej Krwi Chrystusa**1 lipca 2020**

Dziękujemy Bogu za błogosławieństwa, jakie On nieustannie daje każdemu z nas w naszym życiu jako uczniów.

Dzisiaj celebруем Krew Jezusa, Krew przelaną na Krzyżu, aby odkupić nas od grzechu i odkupić od śmierci.

Do uroczystości przygotowaliśmy się z zaangażowaniem, myśląc o wszystkich szczegółach. Aby przygotować się duchowo, odmawialiśmy nowennę we wspólnocie, także dzięki wskazaniom, które Zarząd Generalny przekazał Zgromadzeniu. Miałyśmy okazję współpracować z Ojcami CPPS oraz z naszymi postulantami i seminarzystami misjonarzy wspólnoty formacyjnej Jana Merliniego.

Dzień rozpoczął się celebracją Eucharystii; wieczorem zakończyłyśmy uroczystość wspólnym posiłkiem: wspólnoty sióstr i misjonarzy z Miyuji zorganizowały różne programy rekreacyjne. S. Rosalia Charles, przełożona wspólnoty, powitała wszystkich i wezwała wszystkich do dziękczynienia Bogu, który powołał nas do przeżywania tego uroczystego dnia nabożeństwa do Krwi Chrystusa. Ponadto zachęciła nas do kontynuowania współpracy z Misjonarzami, tak jak robili to nasi założyciele, Maria De Mattias i św. Kasper.

Po wieczornym posiłku postulanci, seminarzyści, kapłani wyrazili podziękowania, a na koniec przyjęłyśmy słowa podziękowania od naszej przełożonej regionalnej, s. Luciny Johanness, ASC.

Siostra Lucina, przełożona regionalna Tanzanii, rozpoczęła słowami: „Moją wartością jest Krew Chrystusa”. W imieniu zarządu regionalnego wspólnot ASC wyraziła wdzięczność misjonarzom CPPS. Nasza wspólnota musi dziękować Bogu za nasze Zgromadzenie, w którym Bóg spełnił swoje obietnice w naszych założycielach, obietnice, które nam powierzyli.

Istotnie, w tym okresie pandemii seminarzyści z miłością opiekowali się swoimi sąsiadami z oddaniem, dokładając wszelkich starań, aby chronić ich życie przed koronawirusem, codziennie myjąc ręce i z miłością otwierając drzwi Kościoła. Święty Kasper powiedział: „Rób więcej, rób to szybko i lepiej”.

Św. Maria De Mattias podkreśliła: „Dusze, dusze, dusze”... „Spiesz się”, ponieważ służba naszemu drogiemu bliźniemu wymaga gotowości ratowania Życia.

Ojciec John Greyson, CPPS, radny regionalny i

rektor seminarium, pogratulował przygotowania do celebracji Przenajdroższej Krwi, która ze względu na celebrowane misterium stanowi centrum Kościoła powszechnego. To również rzuca światło na odpowiedzialność, jaką mamy jako rodzina zakonna w Kościele.

Dziękujemy Bogu za możliwość czynienia dobra, robienia tego szybko i lepiej. Łatwym i szybkim sposobem czynienia dobra jest posłuszeństwo.

Wszystkie trzy śluby, ubóstwo, posłuszeństwo i czystość, koncentrują się na innych. Jeśli nie jesteśmy posłuszni, nie czynimy dobrze. W korespondencji między św. Marią De Mattias i księdzem Janem Merlinim często znajdujemy jak kierownik duchowy przypomina jej, aby „dokładała wszelkich starań, aby czynić dobro i czynić to na modlitwie”. Maria De Mattias odpowiedziała: „Będę czynić wolę Bożą”.

Idąc za przykładem naszych założycieli, jesteśmy wezwane do zaangażowania się w czynienie dobra, stawiając Boga na pierwszym miejscu.

S. Alphonsina Alexandri, ASC

Moje osobiste świadectwo o łasce Bożej

Bóg odpowiada na wszystkie modlitwy na trzy sposoby: „Tak”, ponieważ na to zasługujesz; „Nie”, ponieważ zasługujesz na lepsze, i „Jeszcze nie”, ponieważ najlepsze jeszcze będzie.

Łaska Boża to moc, która zmienia wszystko dla nas. Wszyscy jesteśmy zbawieni przez jego łaskę. Być zbawionym oznacza być dostatecznie chronionym, zachowanym, uzdrawianym i scalonym. Łaska Boża obejmuje każdą dziedzinę naszego życia. Dzięki swojej łasce zadbał o wszystko, czego kiedykolwiek będzie potrzebował - ducha, duszę i ciało.

Szukanie pracy to trochę jak przejazd przez pustynię. I Bóg wie, jak długo potrwa ten szlak. Bezrobocie jest często trudne. W 1P 5, 7 „Złóż na Niego wszystkie swoje troski”. Flp 4,19 „Bóg zaspokoi każdą waszą potrzebę”. Bóg jest tym, który zaspokaja twoje potrzeby, jak mówi słowo Boże.

Tak, drogie siostry i przyjaciele, to też jest moje doświadczenie. Korzystam z okazji, aby podziękować Bogu i złożyć świadectwo za Jego łaskawy dar, który został przekazany mojemu siostrzeńcowi, któremu

zapewnił posadę w rządzie. Wierzę, że jest to cud, który otrzymał za wstawiennictwem Czcigodnego Jana Merliniego. Wierzę, że Bóg da wszystko w swoim idealnym czasie, ponieważ jest suwerenny.

Kolejny cud, o którym chcę złożyć świadectwo, miał miejsce dla jednego z braci naszego nauczyciela, który cierpiał na uszkodzenie wątroby. Jego wątroba prawie w 80% została uszkodzona. Lekarze się poddali. Z ufnością i pewnością modliłam się do Czcigodnego Jana Merliniego, aby uratował go z tej sytuacji. Dziś jest doskonale uzdrowiony i prowadzi zwykłe życie. Naprawdę dziękuję Bogu, bo obiecał, że będzie się nami opiekował i że ma naszą przyszłość w swoich rękach. Łukasz 12,32 „Nie bój się, mała trzódka, gdyż spodobało się Ojcu waszemu dać wam królestwo”. Wierzyłam, że czas oczekiwania Boga jest doskonały.

Dziękuję Ci, Panie, za Twoją super naturalną suwerenność i doskonałą Opatrzność.

S. Siji Madapallikadu, ASC

Region Kontynentalny: Ameryki
Region Manaus

Paulina, misjonarka poranków

PAULINA Pontes, mała, silna, pełna determinacji, była Adoratorką Krwi Chrystusa, gorącą miłośniczką Słowa Bożego!

Miałem z nią doświadczenie misyjne podczas Wielkiego Postu roku, kiedy przygotowywałem się do święceń kapłańskich (Amazonka, Brazylia, 25 kwietnia 1976).

W każdy piątek rano o świcie szliśmy razem na pokutę do dzielnicy Chagas Aguiar (w mieście Coari, w środkowo-zachodniej części stanu Amazonas), gdzie pracowały ASC.

Wychodząc z kaplicy Matki Bożej Nieustającej Pomocy, zbudowanej krótko wcześniej przez Ojca Miguela Macintosh, redemptorystę, przeszliśmy błotnistymi ulicami, ugrzęźliśmy w dziurach i wydostaliśmy się na suchszą ziemię...

Paulina doceniła mój zapal do Pisma Świętego, zwłaszcza w kręgach biblijnych „Carlos Mesters”, których doświadczyliśmy z bratem Simone w Manacapuru, AM.

Opracowano następujące tematy: przebaczenie, chrzest i pojednanie, broszurę

Klucz Biblijny, wyszukując znaczące słowa, takie jak WODA. Pomogliśmy sobie nawzajem w rycie chrztu, w wykonywaniu posługi sakramentalnej, z którego Paulina korzystała już w trzech innych obszarach Misji.

Paulina skorzystała z możliwości dawania świadectwa wśród tych prostych ludzi. Poczulem chrzest jak deszcz, jak woda spływająca ze świątyni, która uwolniła wielu ludziom z braku wiary i sprawiła, że nadzieja odrodziła się do nowej Paschy, która wkrótce nadejdzie.

W drodze powrotnej do domu nadal rozmawialiśmy z wieloma osobami na te tematy.

To bardzo głębokie doświadczenie było mocą do moich święceń kapłańskich.

Chcę powiedzieć, że s. Paulina była misjonarką, która nauczyła mnie przebywać z ludźmi, patrzeć na moje przyszłe kapłaństwo jako służbę.

Panie, dziękuję Ci za wielkie dobro, które Siostra Paulina siała pośród nas.

Nelson Peixoto

Ufaj w powolną pracę Boga

Tempo naszego życia w ostatnich miesiącach było zupełnie inne. W większości przypadków sytuacja uległa spowolnieniu. Możemy mieć spotkania, ale wszystkie podróże zniknęły. Możemy mieć projekty współpracujące z innymi osobami, które są „wstrzymane” z powodu wirusa. Kiedy nasze rutyny zmieniają się w ten sposób, zaczynamy się zastanawiać, co powinniśmy robić.

Nawet dla tych z nas, którzy są obecnie zajęci, często ma to więcej wspólnego z dezynfekowaniem wszystkiego, abyśmy mogli być bezpieczni przed wirusem, którego nie widzimy i naprawdę nie rozumiemy.

Kiedy byłam studentką pod koniec lat 60., S. Delphine Schmidt przedstawiła mnie Teilhardowi de Chardin, SJ na zajęciach z filozofii. Podobała mi się jego poezja, ale docenienie jej przesłania zajęło mi dużo więcej czasu. W swojej książce „Serca w ogniu” pisze:

Przede wszystkim ufajcie powolnemu działaniu Boga
Z natury niecierpliwimy się we wszystkim
By bezzwłocznie dotrzeć do końca.
Chcielibyśmy pominąć etapy pośrednie.
Nie możemy się doczekać, kiedy będziemy w drodze do czegoś
nieznanego, czegoś nowego.
A jednak jest to prawo wszelkiego postępu
że powstaje poprzez przejście przez
niektóre etapy niestabilności
i że może to zająć bardzo dużo czasu.
Tylko Bóg może powiedzieć, co ten nowy duch
Będzie stopniowo formować w tobie.
Daj naszemu Bogu zaliczkę z wiary
że jego ręka cię prowadzi,
i zaakceptuj lęk związany z poczuciem bycia
w zawieszeniu i niekompletnego.

Gdybyśmy spróbowali połączyć nasze niedawne obchody Wielkanocy, Wniebowstąpienia i Pięćdziesiątnicy ze słowami Teilharda i naszym doświadczeniem przebywania w domu, musielibyśmy w jakiś sposób połączyć moc tych obchodów z biblijnym zapewnieniem pokoju i przypomnieniem Teilharda, że czas Boga jest inny niż nasz.

Bóg jest bardzo aktywny w naszych sercach i duszach w tym niezwykłym okresie naszego życia. Mamy szansę ćwiczyć naszą cierpliwość, zmieniać priorytety i doświadczać nowych sposobów modlitwy, zachwyty i uczenia się. Dobrze jest zastanawiać się nad naszym poczuciem zagubienia, nudy, straty. Życzenie, aby wszystko wróciło do normy, jest w porządku, nawet jeśli wiemy, że tak się nie stanie. Nie ma nic złego w frustracji z powodu innych, o ile zdajemy sobie sprawę, że to nasza potrzeba, a nie ich, co czujemy.

Bądź dla siebie łagodny i wierz w powolne działanie Boga. Bądź łagodny dla drugiej osoby, która doświadcza takiej samej niestabilności jak Ty. Bądź delikatny.

S. Vicki Bergkamp, ASC

Zamknięty krąg komunii

Przyszły dwie kobiety, aby odnowić śluby ubóstwa, czystości i posłuszeństwa na kolejny rok. Tylko dwie, ale była Moc: tam z nimi; tutaj z nami, zebrały się wszystkie Adoratorki Krwi Chrystusa wirtualnie z różnych stopni zamknięcia.

Nie mogłyśmy ich objąć, jak mogłyśmy kiedyś, więc trzymałyśmy je mocno w naszych sercach, kiedy spotkałyśmy się z Zachodu, Wschodu, Środkowego Zachodu, i miejsc pomiędzy - nawet z Rzymu - i powiedziałyśmy te same słowa do naszego Boga i do siebie nawzajem; wspierając je, gdy tworzą swoją przyszłość z naszej przeszłości. Możemy być zamknięci, nie mogąc się zebrać; ale dopóki żyjemy, są śluby, których musimy dotrzymywać; i bez wątplenia wiemy, że nie ta pandemia ani żaden inny wirus ciała lub serca, nie może zniszczyć mocy, na której opiera się nasz krąg.

S. Clare Boehmer, ASC

ASC uznane za Ministerstwo Azylu

A photograph showing three people standing in front of a backdrop with a star pattern. On the left is a woman in a black top and patterned skirt. In the center is a man in a green checkered shirt. On the right is a woman in a blue cardigan holding a small trophy. The number '5' is visible at the bottom center of the photo.

Sieć Wsparcia Imigracji w Wichita obchodziła 27 czerwca Miesiąc Dziedzictwa Imigrantów, organizując program dla osób i grup z trzema nagrodami za zasługi i siedmioma stypendiami.

Jedna z nagród zasłużonych trafiła do Ministerstwa Azylu Adoratek Krwi Chrystusa. Siostra Patty Owens, Administrator Centrum Wichita Greg Lohkamp i Siostra Fran Schumer przyjęły nagrodę w imieniu Komitetu Ministerstwa Azylu i wszystkich ASC, które umożliwiły tę posługę.

S. Fran Schumer, ASC

Prezentacja książki „Daję Ci trochę mojej siły”

s. Anna Maria Vissani, Perspektywiczne Wydawnictwo

Pewnej niedzieli, ostatniej, pewnego popołudnia w Piagge zobaczyłam wielki tłum, oczywiście przestrzegając przepisów antykowidowych.

Była to okazja do celebracji Matki Bożej z Góry Karmel w pięknym małym XVIII-wiecznym kościółku. Ponieważ nie mogli odbyć tradycyjnej procesji, odprawili specjalną Mszę św. Pod gołym niebem odprawioną przez proboszcza Castelplanio, o. Mariano Piccottiego, po której nastąpiła prezentacja najnowszego dzieła literackiego Anny Marii Vissani, książki Daję ci trochę mojej siły, portrety kobiet XX wieku.

Prezentacja polegała na naprzemiennym czytaniu niektórych stron książki Cosiniego i Noemi Donati oraz różnych muzycznych fragmentach wykonywanych przez Giordano Tittarelliego przy klawiszach oraz Michele Luminari, wokalistę i gitarzystę.

Następnie sama autorka wyjaśniła powód publikacji. „Podczas pierwszych tygodni zamknięcia doznałam nieskończonego smutku, widząc trumny zabierane dzień po dniu w kierunku cmentarza i poddawane kremacji”.

W liście wysłanym do Sergio Mattarelli Anna Maria Vissani podkreśliła między innymi, jak „poruszyła mnie jego delikatna wrażliwość na

przenoszenie bólu wyjazdu wielu starszych osób w czasie tej pandemii”.

„Pamiętam z podziwem, pisała w marcu do swojego niemieckiego odpowiednika, Franka Waltera Steinmeiera: „Tutaj, na wielu obszarach, w których było wiele ofiar, zdziesiątkowano najstarsze pokolenie - tych, którzy byli punktem odniesienia dla młodych, nie tylko w ich uczuciach, ale także w życiu codziennym. „Szczere dzięki! Nocą, podczas „pozostania w domu”, widzieliśmy ciężarówkę z trumnami, w których wirus odciął życie tak wielu dziadkom i babciom. Wasza pozycja moralna, drogi prezydencie, wraz z pozycją papieża Franciszka, była solidnym punktem odniesienia w tym doświadczonym i kruchym społeczeństwie”.

W wydarzeniu wzięli również udział burmistrz Fabio Badiali i radna Roberta Casali.

Pino Nardella

Wizytacja Kanoniczna – Region Włochy

W naszej wspólnocie ASC w Villaputzu odbyliśmy wizytację kanoniczną w dniach 26-28 lipca. Czas oczekiwania przed wizytacją pozwolił nam przygotować nasze serca, by się otworzyły.

Był to czas łaski, w którym po raz kolejny przeżyłam przejście Boga przez moje życie, moją wspólnotę i mój dzień dzisiejszy. Uważam, że to prawdziwy dar, aby móc opowiedzieć o naszej konkretnej rzeczywistości, w której przeżywamy naszą konsekrację i nasz charyzmat we wspólnocie.

Czas wolny i wspólne przebywanie z s. Nadią i s. Wiesławą były darem. Powstał między nami dobry duch prostego dzielenia się naszym codziennym życiem i głębokiego słuchania Słowa Bożego, nas samych i naszej rzeczywistości. Słowo zakopało się w nas, ujawniając w każdym z nas głębokie pragnienie większej komunii, stania się coraz bardziej wiarygodnymi świadkami Dobrej Nowiny, która dotknęła nasze życie.

Zrobiło mi się dobrze, gdy przypominałam sobie chwile błogosławieństwa, jakich doświadczyłam w mojej wspólnocie.

Czułam się jak mała skrzynia, w której znajduje się cenny skarb: charyzmat naznaczony krwią Baranka. Właśnie ten dar sprawia, że jestem częścią wielkiej rzeszy kobiet, prowadzących na całym świecie wspólną misję w Kościele, współpracując z Chrystusem w dziele odkupienia poprzez posługę ewangelizacji i promocji ludzkiej. (patrz KŻ 3)

Niech Krew Chrystusa strzeże naszych serc w nieustannym procesie komunii, aby nasze wspólne życie w siostrze było prawdziwie proroczym znakiem i świadectwem dla świata, który ma trudności z zaakceptowaniem różnorodności. I tak staniemy się Ewangelią, na którą świat wciąż czeka. Obyśmy były Komunią w Chrystusie!

S. Lirie Mëhilli, ASC

Jak czegoś brakujące w moim sercu

Po 5 miesiącach oczekiwania i różnych opóźnieniach związanych z Covid-19, 16 lipca 2020 r., w Święto Matki Bożej z Góry Karmel, generalna wizytacja kanoniczna w końcu odbyła się we wspólnocie ASC w San Giovanni Rotondo. Z wielką radością powitałyśmy s. Nadię Coppę, przełożoną generalną s. Bridget Pulicką, radną generalną. Przeżyliśmy intensywny czas wspólnotowy, podczas którego s. Nadia podkreślała konieczność dbania o jedność poza granicami przynależności, ponieważ tylko wzrastając jako „Ciało” możemy podążać w przyszłość. Jedność, do której wszyscy musimy dążyć, musi uwzględniać różnorodność kultury ASC. Konieczne i pilne jest skupienie się na podstawowych wartościach życia zakonnego i, jak sugeruje Ewangelia Gaudium, radośnie nieść Ewangelię światu i egzystencjalnym peryferiom naszych wspólnot. Zostałyśmy zaproszone do ponownego podjęcia pragnienia bycia świadkami, a nie nauczycielami, świadomymi, że to nie zarząd ani przełożony zmienia rzeczywistość, ale każdy z nas jest konkretnie zaangażowany w bycie i życie

Ewangelią w świecie, w komunii przewyciężając strach przed tym, co inne. Nawiązując do logo „Serca w komunii... Ewangelia w świecie”, s. Nadia podkreśliła między innymi, że krzyż jest filarem, który przechodzi przez serce i świat, pomaga wyjść poza ból i prowadzi do radości, ponieważ Boży plan to piękno i harmonia, wykraczające poza to, czego chcielibyśmy, ponieważ komunie przekracza nas samych.

Fragment z Listu św. Pawła do Filipian (2, 2-5), pytając Pana: „Czego chcesz ode mnie?” i podejmując konkretne zobowiązanie do bycia Misją w sercu ziemi w komunii.

Modlitwa, dzielenie się, dyskusja, siostrzana agape i konferencje były jak Boża pieśczęta dla każdego z naszych serc.

Dziękuję s. Nadii i s. Bridget za to, że byłyście świadkami wyjątkowej i osobistej miłości Boga do Jego stworzeń.

Błogosławiona niech będzie Krew Chrystusa!

S. Rosalba Facecchia, ASC

Osoby starsze w okresie koronawirusa

Minęło sześć miesięcy, odkąd koronawirus wkroczył do naszego życia, zmieniając nasze rytmy, przyzwyczajenia i sposób nawiązywania relacji z innymi ludźmi.

Doskonale pamiętam uczucia, które miałam w tamtych czasach: strach przed zarażeniem, desperackie poszukiwanie środków dezynfekujących, rękawiczek i masek oraz potrzeba dystansowania się w społeczeństwie... koniec z podawaniem dłoni, nigdy więcej odwiedzania krewnych, nigdy więcej przytulania....

Nasza rodzina jest bardzo blisko; Jestem bardzo blisko z rodzicami i bratem. W tym samym czasie jestem też związana z moimi ciotkami, wujkami i kuzynami. Nasze silne więzy zostały stworzone przez ważne filary naszej rodziny, naszych dziadków. Mamy szczęście, że nadal mamy 88-letnią babcię Ginę.

W święto św. Joachima i Anny, papież Franciszek powiedział młodym ludziom, aby sami nie opuszczali osób starszych. „To są korzenie, a drzewo odcięte od korzeni nie wydaje owoców”. I to jest bardzo prawdziwe. W tym okresie staraliśmy się pod każdym względem, aby nasza babcia miała się dobrze. To ona poświęciła większość swojego życia swoim dzieciom i wnukom.

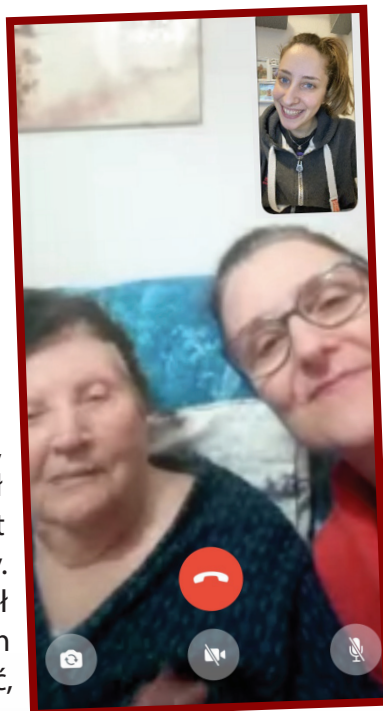
Niestety cierpi na dość zaawansowaną postać demencji, dlatego można powiedzieć, że u niej koronawirus nigdy nie istniał. Ale z dnia na dzień znalazła się w rzeczywistości, w której nikt nie przychodził do niej z wizytą, nie widziała już swoich dzieci, a tym bardziej wnuków. To stworzyło w niej większe poczucie zagubienia i zmartwienia.

Na szczęście miała stałą osobę, która się nią opiekowała i gdy było to możliwe, jej dzieci mieszkające w tym samym budynku odwiedzały ją z poszanowaniem zasad i zachowaniem odpowiednich odległości.

Kilkakrotnie prowadziliśmy rozmowy wideo, próbując przekazać nasze uczucia i miłość. Było ciężko, ale na szczęście do tej pory wszystko poszło lepiej i teraz, przy zachowaniu odpowiednich środków ostrożności,

możemy wreszcie być razem z naszą babcią, aby ponownie pokazać jej, że nigdy nie będzie sama.

Podsumowując, myślę, że nasi dziadkowie to czyste złoto. Wirus ten raz jeszcze pokazał nam, jak ważne jest trzymanie się za ręce, całowanie, przytulanie... Pokazał nam, że człowiek jest kruchy w obliczu natury. Więc myślę, że nadszedł czas, aby oddać naszym dziadkom całą miłość, którą okazywali przez lata, cały czas, który nam okazywali, ale przede wszystkim uważam, że ten wirus pozwolił nam zrozumieć, że musimy uważać na nich w ich słabości, tak jak robili to dla nas, kiedy byliśmy mali i słabi.

Debora Brunetti

Chcemy pisać świętość swoim życiem

Drogie Siostry pragnę podzielić się moim doświadczeniem Seminarium Duchowości w Italii. Czas spędzony tam był dość trudnym czasem dla wszystkich. Na początku wydawało się, że nie będzie seminarium, bo sytuacja w kraju była niebezpieczna, wszyscy się bali. Po dwóch miesiącach naszego pobytu, niepewności i oczekiwania na powrót, siostry z CIS-u przygotowały ciekawy program o naszej duchowości „Charyzmat ASC: Płomień nowego życia”. W tym seminarium uczestniczyły tylko cztery siostry juniorki, my dwie z naszej Prowincji ja - Nadzieja i Tatiana Studentowa, Gaudecja z Tanzanii i Katti z Peru oraz prowadzące s. Barbara (Italia) s.Toni (USA) s. Rani (India).

To było wspaniałe doświadczenie międzykulturowości i międzynarodowości. Razem uczyłyśmy się jak stawać się wspólnotą dialogu i mieć szacunek dla siebie nawzajem i innych oraz chciałyśmy z nadzieją patrzeć w przyszłość. Miałyśmy program bardzo bogaty; były wykłady i poprzez komputer dzieliłyśmy się naszą refleksją z siostrami na całym świecie. Siostry z Zarządu Generalnego na czele z s. Nadią Coppa towarzyszyły nam poprzez swoją modlitwę i dzielenie się.

Przeżyłyśmy piękne doświadczenie rekolekcji w Acuto, dotykałyśmy naszej historii, która jest święta. Przez cały ten czas towarzyszyła nam Założycielka, która zaprosiła i czekała na każdą z nas, abyśmy mogły doświadczyć bliskości, troski, matczynej miłości i siostrzanej obecności, tak, jak we wprowadzeniu powiedziała s. Toni.

Dla mnie osobiście rzeczą ważną było doświadczenie międzynarodowości, miałam

jakąś wiedzę ogólną o tym, ale kurs pomógł mi spotkać się osobiście z naszymi siostrami i odczuć jedność w różnorodności. Jestem zachwycona wielkością naszej świętej Założycielki, która jako dziewczyna nie wychodziła z domu na zewnątrz, była nawet analfaberką, ale dzięki posłuszeństwu i natchnieniom Ducha Świętego zapaliła płomień Charyzmatu Krwi Chrystusa i ciągle zapala na całym świecie. Jesteśmy siostrami z każdego plemienia i narodu. Mamy wspaniałą historię świętości siostr z całego świata, chcemy i my pisać świętość swoim życiem.

Jestem bardzo wdzięczna za możliwość doświadczenia tego piękna s. Ewie Kleps, Przełożonej Prowincjalnej i wszystkim Siostram, które były z nami przez modlitwę i zainteresowanie oraz zastępowały nas w naszej posłudze. Przede wszystkim wyrażam wdzięczność s. Nadii Coppa, Przełożonej Generalnej i jej Radzie, Siostram z CIS-u za zorganizowanie seminarium oraz s. Nicli Spezzati, Przełożonej

Prowincjalnej i Siostram za przyjęcie mnie do wspólnoty w Viterbo. Czułam się naprawdę tak, jak w prawdziwej rodzinie, która pomagała mi i darzyła mnie życzliwością. Naprawdę wszystkie Siostry noszę w moim sercu i pamiętam w modlitwie.

S. Nadzeya Rahytskaya, ASC

Regionalna Kapituła Wyborcza i rozpoczęcie posługi przez Zarząd Regionu

Adoratorki Krwi Regionu Zagrzeb wybrały przełożoną regionalną i radne na pięcioletnią kadencję (2020-2025) podczas Kapituły Wyborczej 3-5 lipca 2020 r.

Prośmy o Boże błogosławieństwo dla nowej Przełożonej Regionalnej i Radnych oraz życzymy im wszystkiego dobrego na powierzonych odpowiedzialności.

Druga sesja IV Regionalnej Kapituły Wyborczej Adoratek Krwi Chrystusa Regionu Zagrzeb rozpoczęła się w kaplicy klasztoru uroczystą Eucharystią, której przewodniczył ks. Tomislav Glavnik, Konwentualny OFM i Moderator Zgromadzenia.

Oprócz s. Nadii Coppy, przełożonej generalnej i s. Matiji Pavić, radnej generalnej, uczestniczyły 34 siostry. Siostra Ana Marija Antolović, przełożona regionalna i przewodnicząca Kapituły, powitała serdecznie i otworzyła posiedzenie Kapituły. S. Nadia przekazała pozdrowienia, modlitwy i najlepsze życzenia Sióstr Rady Generalnej i wszystkich Sióstr Zgromadzenia, mając nadzieję, że Kapituła będzie kierowana przez Ducha Świętego. Sesję umiejętnie poprowadziły Siostry Komisji Przygotowawczej Regionalnego Kapituły Wyborczej: Siostry Marijana Pintarić, Bernarda Krišyoć. Mirijam Kuštreba i Laura Cukar.

S. Nadia Coppa i ks. Tomislav, moderator, wspomogli uczestniczki natchnionymi słowami na temat ich odpowiedzialnej pracy. Zachęcali do nadziei i pozytywnego podejścia do życia i witalności Regionu, pomimo kruchości, która jest częścią naszej rzeczywistości jako ASC. Takie podejście stworzyło miłą duchową atmosferę i przyjaźń między siostrami.

Przełożona Generalna zatwierdziła wybór Przełożonej Regionalnej i Radnych przed wszystkimi uczestniczkami Zgromadzenia i moderatorem, przekazując nowo wybranej Przełożonej Regionalnej pieczęć Regionu ze stosownymi słowami gratulacyjnymi.

Nowo wybrana Rada Regionu Zagrzeb na kadencję 2020-2025 będzie służyć Siostram Regionu. Składa się ona z:

S. ZDRAVKA LEUTAR, Przełożona Regionalna
S. ANA LIPOVAC, radna regionalna
S. MARIJA PRANJIĆ, radna regionalna
S. VESNA ABRAMOVIĆ, radna regionalna

Po wyborach Siostry wyraziły swoje marzenie o Regionie Zagrzeb: twórczo utworzyły łańcuch łączący wszystkie Siostry, symbolizując ich przynależność do wspólnoty ASC. Młode Siostry wykonały taniec, którym uczestniczyły nowo wybrane Siostry Zarządu Regionalnego.

Uroczystość ustanowienia regionalnej posługi zarządu Adoratek Krwi Chrystusa odbyła się 11 lipca 2020 roku w domu regionalnym w Zagrzebiu przy Tuškanac 56.

Zachowując niezbędne środki bezpieczeństwa, około pięćdziesiąt Sióstr Regionu uczestniczyło w uroczystej ceremonii powołania, podczas której nowo wybrana Przełożona Regionalna i nowo wybrane radne regionalne podjęły się posługi Regionowi podczas pięcioletniej kadencji. S. Damjana Kovačević będzie sekretarką, a s. M. Anita Ferketin będzie ekonomką.

Siostry wyraziły wdzięczność poprzedniej przełożonej regionalnej, s. Anie Marii Antolović, oraz radnym regionalnym, siostram Ceciliji Milković, Tomislavie Čavar i Danijeli Anić.

Po słowach błogosławieństwa i gratulacji przełożona regionalna, s. Zdravka Leutar, zwróciła się do obecnych, dziękując Siostram za zaufanie, podkreślając, że pragnie okazywać to zaufanie czynami i służyć Regionowi z pokorą serca wraz z innymi siostrami Rady. Zaprosiła Siostry do współpracy, dialogu i informowania o procesie duchowej przemiany każdej Siostry, wspólnoty i regionu.

Obchody kontynuowano przy stole przygotowanym na dziedzińcu, gdzie wszyscy radośnie uczestniczyli we wspólnej agape.

NASZE ZAANGAŻOWANIE NA RZECZ sprawiedliwości, pokoju i integralności stworzenia

Siostra Rany Padayattil dzieli się treścią swojej tezy: Wszyscy są jednym: Duchowość Krwi Chrystusa stworzenia, zaprezentowanej 19 maja na Uniwersytecie Gregoriana

Aby zrozumieć zaangażowanie Kościoła w sprawę JPIC, należy cofnąć się do Soboru Watykańskiego II (1965), który w Konstytucji Duszpasterskiej *Gaudium et spes* nr 90 wyraził pragnienie stworzenia narzędzia służącego Kościołowi powszechnemu do promowania postępu na obszarach ubogich i sprawiedliwość społeczną między narodami.

Dopiero po opublikowaniu encykliki papieża św. Pawła VI, *O postępie narodów* (1967), powstała Rada Papieska Sprawiedliwości i Pokoju. W swoim liście *Octogesima Adveniens* Papież uznał, że w każdym człowieku istnieje pragnienie sprawiedliwości i pokoju, które należy ugasić (n. 48). Również poza Kościołem ludzie dobrej woli pracują, aby utorować drogę większej sprawiedliwości i powinniśmy z nimi współpracować.

W 1971 r. odbył się synod biskupów poświęcony „Sprawiedliwości na świecie”. W swoim ostatnim dokumencie oświadczył: **„dzieło sprawiedliwości jest integralną częścią misji ewangelizacyjnej Kościoła”**.

Od tego czasu w diecezjach i kongregacjach zakonnych powstało wiele komisji JPIC. Rozwój nauki społecznej Kościoła przez późniejszych papieży dał impuls do tego zaangażowania. My, ASC, postarałyśmy się również znaleźć to w porządku obrad każdej Kapituły Generalnej, Poszerzonej Rady Generalnej i na naszych Kapitułach Regionalnych.

Duchowość Krwi Chrystusa wzywa nas i posyła do troski o stworzenie. Nasza niespokojna ziemia jest znakiem czasu, wezwaniem krwi, na które musimy odpowiedzieć. Wymaga od nas nowej wrażliwości, nowego sposobu na pogłębienie relacji z Bogiem, z innymi, z samym sobą i ze stworzeniem.

Tytuł naszego Zgromadzenia „Adoratorki Boskiej Krwi” przypomina nam, że musimy być gotowe oddać życie, za kogo jest ono potrzebne. Aby Boska Krew była adorowana i błogosławiona przez wszystkich i przyniosła owoc w zbawieniu wszystkich. Św. Maria De Mattias pisze: „Bóg chce, aby najdroższa krew była w sercach wszystkich” (por. 258). To pokorne Zgromadzenie, które żyje i pracuje pod chwalebny tytułem Najdroższej Krwi Jezusa Chrystusa, musi samo przyjąć kształt i

wzór żywego obrazu tej Boskiej miłości, przez którą została przelana i dla której była i jest, znakiem, wyrazem, miarą i gwarancją. Jest symbolem Miłości, Życia, wyzwolenia i udzielenia łaski, ale także ustanawia piękny porządek rzeczy, który wielki syn Boży przyszedł ustanowić na ziemi przez Swoją Boską Krew. (KŻ 1,2,3).

Dla Marii każda osoba ludzka była bardzo cenna, ponieważ została odkupiona we Krwi Jezusa. Praktykowała pokorę, cierpliwość, zaufanie, posłuszeństwo, ducha uwielbienia, a przede wszystkim Miłosierdzia. Duchowość krwi czyni nas bardziej wrażliwymi na te krzyki krwi i zmusza nas do reagowania na wołanie niewinnej krwi, tak szerzące się w dzisiejszym świecie.

Obecnie nasz świat liczy ponad 50,8 miliona osób wewnętrznie przesiedlonych, zmuszonych do opuszczenia swoich domów z powodu konfliktów, przemocy lub prześladowań. Przesiedleńcy wewnętrzni żyją w bardzo trudnych sytuacjach, ponieważ walczą o znalezienie bezpieczeństwa w swoim kraju lub nie są w stanie dotrzeć, a następnie przekroczyć granicę międzynarodową, aby ubiegać się o status uchodźcy. W czasie COVID-19 widziałyśmy, że ta już radykalnie wrażliwa grupa narażona jest na zwiększone ryzyko ochrony ze strony własnych rządów. To skłoniło nas do refleksji nad przemieszczeniem w naszych sercach i przepływami w naszych systemach gospodarczych i politycznych. Chciwość może tak łatwo wyprzeć współczucie. Głęboko w głębi serca wiemy, że troska o innych - a nie wykorzystywanie ich - czyni nas prawdziwie ludzkimi.

A ty, co możesz zrobić?

Przez 5 lat papież Franciszek prosi nas, abyśmy obchodzili *Laudato Si*. Świetną okazją jest przyłączenie się do Sezonu Stworzenia obchodzonego ekumenicznie na całym świecie każdego roku od 1 września do 4 października.

Chrześcijanie jednoczą się w modlitwie i wspólnym działaniu, aby troszczyć się o nasz wspólny dom.

W pierwszej kolejności zapraszamy do odwiedzenia SeasonOfCreation.org. Dostępnych jest wiele środków umożliwiających wdrożenie LS we wspólnotach.

S. Rany Padayattil, ASC

5 września: Zarząd Generalny spotyka się z Zarządem Regionalnym Włoch dla zakończenia wizytacji kanonicznej

20-25 września: S. Bridget Pulickakunnel uczestniczy w spotkaniu z komisją ds. rewizji naszego prawa

**Urodziny:
świętujemy życie**

40	S. Saida Pérez Pocoata	07/09/1980	USA
50	S. Devota Jonas Hanai	13/09/1970	Tanzania
60	S. Suely Garcia dos Anjos	08/09/1960	Manaus
	S. Ewa Piwońska	11/09/1960	Wrocław
70	S. Krystian Bedryjowska	01/09/1950	Wrocław
	S. Angelina Sesar	02/09/1950	Zagrzeb
	S. Sylvia Chacón	18/09/1950	USA
	S. Maria Vara	13/09/1950	Włochy
80	S. Iolanda Di Mucci	16/09/1940	Włochy
	S. Marija Ćosić	17/09/1940	Zagrzeb
	S. Małgorzata Braszko	23/09/1940	Wrocław
90	S. Mary Rachel Lawler	09/09/1930	USA
	S. Arcangela Vincitorio	11/09/1930	Włochy

**Profesja Zakonna
8 września 2020**

Pierwsza Profesja Zakonna – USA Region
S. Sarah Harbaugh

20 września 2020

Pierwsza Profesja Zakonna – Manaus Region
S. Maria Neurice Silva de Oliveira
S. Jandervânia Serrão dos Santos

Pierwsza Profesja Zakonna – India Region
S. Wilma Shalini Crasta

15 września 2020

**65. rocznica Profesji Zakonnej
USA Region – Ruma Center**

S. Marilyn Janson
S. Mary Evelyn Nagle
S. Jacinta Willenborg

**70. rocznica Profesji Zakonnej
USA Region – Ruma Center**

S. Anne Irose

**75. rocznica Profesji Zakonnej
USA Region – Ruma Center**

S. Frances Newton

**NASZE NAJLEPSZE ŻYCZENIA ZŁĄCZONE Z
MODLITWĄ**

Miesięcznik informacyjny

prowadzony przez

Adoratrici Krwi Chrystusa

Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXII, Wydanie 8, wrzesień 2020

Komitet redakcyjny

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Debora Brunetti

Tłumaczenie:

S. Klementina Barbić - chorwacki

S. Betty Adams - angielski

S. Anastazia Floriani - kiswahili

S. Bożena Hulisz - polski

S. Clara Albuquerque - portugalski

S. Miriam Ortiz - hiszpański

S. Johanna Rubin - niemiecki

**Wróciły do
Domu Ojca**

22/07/2020	S. Antonietta Summa	Włochy
27/07/2020	S. Laura Goeckner	USA
02/08/2020	S. Santina Iori	Włochy
10/08/2020	S. Sara Mastrantonio	Włochy
16/08/2020	S. Michelina Santoro	Włochy
21/08/2020	S. Lucia Massa	Włochy
26/08/2020	S. Tereza Gabrić	Zagrzeb